

... και δίνει στον πατέρα την επιμέλεια του παιδιού του, μη επιτρέποντας στη μητέρα να του χορηγήσει τα επιβλαβή φάρμακα.

Kirralie Smith*

Ο Δικαστής Andrew Strum έκρινε ότι ένα 12χρονο παιδί είναι πολύ μικρό για να κατανοήσει τις βλαβερές συνέπειες της λήψης αναστολέων της εφηβείας και για να δώσει τη συγκατάθεσή του σε αυτή την πράξη. Παραχώρησε επίσης την πλήρη επιμέλεια του παιδιού στον πατέρα του, ώστε να εμποδίσει τη μητέρα να βάλει σαυτό το βλαπτικό και πειραματικό μονοπάτι το παιδί τους.

Εκδίδοντας την απόφασή του, ο Δικαστής Strum τάχθηκε με το μέρος του πατέρα, ο οποίος δεν θέλει να εγκλωβίσει το παιδί του και δήλωσε ότι «όλες οι επιλογές» στη ζωή του παιδιού πρέπει να κρατηθούν ανοιχτές.

«Αυτή είναι μια υπόθεση που αφορά ένα παιδί, και μάλιστα σχετικά μικρό· δεν είναι μια υπόθεση που αφορά τα τρανς άτομα», έγραψε ο Δικαστής Strum. «Καθώς αυτό το παιδί μεγαλώνει, αναπτύσσεται και ωριμάζει, ενώ συγχρόνως εξερευνά και ζει τη ζωή, και το παιδί μπορεί, με τα καθημερινά οφέλη του περάσματος του χρόνου και την απόκτηση της συνήθους εμπειρίας ζωής, να αυτοπροσδιοριστεί ως τρανς γυναίκα και να επιλέξει να υποβληθεί σε κάποιας μορφής ιατρική αγωγή για να επιβεβαιώσει ή/και να ευθυγραμμιστεί με αυτήν την ταυτότητα. Αλλά, με τον ίδιο τρόπο, και έχοντας τις ίδιες εμπειρίες, το παιδί μπορεί να μην το επιλέξει αυτό, για διάφορους λόγους.

«Σε αυτό το στάδιο της ζωής του παιδιού, όλες οι επιλογές θα πρέπει να παραμένουν ανοιχτές, χωρίς αυτό να εκτίθεται σε κάποιον μή απαραίτητο κίνδυνο

βλάβης».

Ο δικαστής Strum αναγνώρισε ότι πολλοί παράγοντες επηρεάζουν την αίσθηση ή την ταυτότητα φύλου ενός παιδιού και η ιατροκοποίηση δεν είναι ο μοναδικός ή ο επιβεβλημένος, ή ο βέλτιστος τρόπος για να προχωρήσει η ανατροφή του.

Ο δικαστής πήρε απόσταση από τα «ανησυχητικά» στοιχεία που κατέθεσε στο δικαστήριο ένας από τους κορυφαίους ειδικούς σε θέματα φύλου παιδιών στη χώρα – που κατέθεσε ανώνυμα ως Αναπληρωτής Καθηγητής L. – και ο οποίος διαφώνησε με την ιστορική απόφαση Cass Review του Ηνωμένου Βασιλείου.

«Υποβλήθηκε από τον Ανεξάρτητο Δικηγόρο Παιδιών... και εγώ συμφωνώ με εκείνον, ότι οι απαντήσεις του Αναπληρωτή Καθηγητή L. ήταν «παραπλανητικές ή παρέλειψαν ευρήματα ή και υλικό που απέκλινε από τη γνώμη (του)», αντίθετα με την υποχρέωσή του ως εμπειρογνώμονα μάρτυρα», έγραψε ο δικαστής.

«Ορισμένα από τα πολλά παραδείγματα που προτάθηκαν είναι ανησυχητικά».

Ο δικαστής διαπίστωσε ότι ο Αναπληρωτής Καθηγητής L. και ο συνάδελφός τους, Dr. N, παρείχαν αδύναμα στοιχεία για να υποστηρίξουν την άποψη της μητέρας, ότι η ταυτότητα φύλου ήταν «εσωτερική» και «δεν υπόκειτο σε εξωτερικές επιρροές».

«Η μητέρα, κατά την αντιπαράθεση εξέταση, απέρριψε ακόμη και την παραμικρή πιθανότητα ορισμένοι εξωτερικοί παράγοντες ή επιρροές να έπαιξαν κάποιο ρόλο στην ταυτότητα φύλου του παιδιού», έγραψε ο δικαστής Strum. «Ωστόσο, κανένας από αυτούς τους ειδικούς δεν ήταν σε θέση να προτείνει οποιαδήποτε εμπειρική ή λογική βάση για την άποψή του, αλλά, μάλλον, ανέκδοτες μόνο αναφορές από τρानς ενήλικες σχετικά με την εμπειρία τους με την ταυτότητα φύλου τους».

Σε αντίθεση με άλλους Αυστραλούς δικαστές, όπως ο Δικαστής Peter Tree, ο Δικαστής Strum βασίστηκε στην επιθεώρηση Cass για να λάβει την απόφασή του.

Η επιθεώρηση Cass επικρίνει έντονα την ιατρική παγίδευση των παιδιών που παρουσιάζουν δυσφορία φύλου, σε πειραματικά, μη εγκεκριμένα φάρμακα που μπορούν να τους προκαλέσουν μή αναστρέψιμη βλάβη. Η Cass Review υποδεικνύει επίσης πολλές άλλες οδούς πιο αποτελεσματικής θεραπείας για παιδιά. Μέχρι στιγμής, οι αυστραλιανές κλινικές έχουν αγνοήσει ή απορρίψει τα ευρήματα της Βρετανικής αναφοράς.

Η ανωτέρω δικαστική απόφαση έρχεται σε αντίθεση με τα Αυστραλιανά Πρότυπα Φροντίδας και Κατευθυντήριες Γραμμές Θεραπείας, (Australian Standards of Care and Treatment Guidelines), που δημιουργήθηκαν από το Royal Children's Hospital, Melbourne, και τα οποία υποστηρίζουν το μοντέλο αντιμετώπισης που επιβεβαιώνει το «κατ' επιλογήν» φύλο. Ο δικαστής Strum δήλωσε ότι ενώ οι οδηγίες αυτές επαινέθηκαν ως τα βασικά πρότυπα της χώρας για τη θεραπεία παιδιών με δυσφορία φύλου, ωστόσο «δεν έχουν την έγκριση ή την αποδοχή της κοινοπολιτείας ή οποιασδήποτε κυβερνητικής υπηρεσίας ή πολιτείας, ή

περιφερικής κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε σχετικού υπουργού ή υπουργείου υγείας».

Ο δικαστής Strum επέκρινε την ιατρική περίθαλψη που είχε λάβει το παιδί μέχρι σήμερα, σημειώνοντας ότι δεν είχαν αντιμετωπιστεί υποκείμενα ζητήματα, ούτε είχε πραγματοποιηθεί έλεγχος για θέματα όπως ο αυτισμός.

«Χωρίς να υφίσταται μια τέτοια διάγνωση (ή διαγνώσεις), είναι σχεδόν αδιανόητο ότι η μητέρα θα μπορούσε να διεκδικήσει το αίτημά της για καταστολή της εφηβείας, πολύ περισσότερο να έχει οποιαδήποτε προοπτική επιτυχίας.

Ο δικαστής ορθώς επεσήμανε επίσης ότι το παιδί είναι απλώς ένα παιδί που δεν μπορεί να κατανοήσει τις σοβαρές και μόνιμες επιπτώσεις της λήψης αναστολέων της εφηβείας.

«Ενώ δεν εγκρίνονται με κανέναν τρόπο οι πρακτικές που αναφέρονται και προσδιορίζονται ως «θεραπείες μεταστροφής ή επανόρθωσης», είναι ανησυχητικό το γεγονός ότι υιοθετείται μια παράξενα μεροληπτική προσέγγιση όσον αφορά τα παιδιά, ειδικά της ηλικίας του παιδιού που αποτελεί το αντικείμενο αυτής της διαδικασίας. Δηλαδή, να επιβεβαιώνονται ανεπιφύλακτα όσα παρουσιάζουν ανησυχίες σχετικά με το φύλο τους, χωρίς να γίνεται δεκτή καμία αμφισβήτηση γι' αυτό», δήλωσε ο Δικαστής Strum.

Ο δικαστής Strum τελικά απέρριψε τη διάγνωση του νοσοκομείου για το παιδί ως «δυσφορικού ως προς το φύλο του» και διαπίστωσε ότι η μητέρα είχε προσπαθήσει να χρησιμοποιήσει τη ρευστότητα του φύλου του παιδιού για να βλάψει τη σχέση του με τον πατέρα.

Ο δικαστής Strum είπε ότι το δικαστήριο «δεν ενδιαφερόταν για το τί πιστεύει η κοινότητα» ή για τις ιδεολογίες, αλλά μόνο για το τί, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων, είναι προς το συμφέρον του παιδιού». «Η ιδεολογία δεν έχει θέση στην εφαρμογή του νόμου από τα δικαστήρια και σίγουρα δεν έχει θέση στη παραχώρηση από τα δικαστήρια της κηδεμονίας, που γίνεται βάσει του Νόμου (Οικογενειακού Δικαίου) αναλόγως του τι είναι προς το συμφέρον ενός παιδιού».

Αυτή η απόφαση μπορεί να σηματοδοτήσει την επιστροφή στην κοινή λογική και τη δικαιοσύνη με στόχο την προστασία των παιδιών από τα αυστραλιανά δικαστήρια.

Υπάρχει ακόμη πολύς δρόμος μπροστά μας, καθώς πλανάται ένα ψευδές αφήγημα ότι οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν φύλο και ότι θα πρέπει να χρησιμοποιούνται οι επιθυμητές αντωναυμίες όταν γίνεται αναφορά σε ενήλικες στα δικαστήρια.

*Από την Kirralie Smith για το Binary Australia

[Πηγή](#)